

Telekes Béla:
BALGA PÁL

– Ej, Balga Pál, de vidám ma!
Nem is jár kend már napszámba?
– Nem én! Fordult a sorom,
Többé sose dolgozom!
Száz forintot örököltem!
Van házam, meg fél hold földem,
Két lovam, egy tehenem...
Csak pipálok. Tehetem.
És ha akad épp dolog,
Hát napszámot fogadok!
– Ejnye, ejnye, Balga Pál,
Megjárja, ha így pipál!

– Ej, Balga Pál, hát mi lelte?
Mért nem szánt-vet? Szedte-vette!
– Mert eladtam a magot,
Mikor pénzem elfogyott.
Most se magom nincs, se pénzem...
De túlادok a tehénen
S árán búzát veszek én...
Kerül ősszel új tehen!
Mit most veszek a magon,
Szalmámon is megkapom...
– Ejnye, ejnye, Balga Pál,
Ily remény csak szalmaszál!

– Ej, Balga Pál, – a víz árad...
S kend még most is csak pipálgat?
– Most pipálok csak vígan!
Mit bánom, mi lesz, mi van!
Semmi dolgom a terméssel:
Azt még lábán adtam én el...
S pénzem hogy még több legyen,
Túlادok a földemen!
Lovakat sem etetek!
Akinek kell, vegye meg!
– Ejnye, ejnye, Balga Pál,
Így nem soká áll a bál!

– Ej, Balga Pál, mi a kánya?
Most már megint jár napszámba?
Házát is mért adta el?
– Mit csináljak? Élni kell!
De ha mindent el is adtam,
Majd csak visszaszerzem lassan...
– Az ám! Most tér észre hát?
Törheti most már magát!
Könnyen ürül ki a zseb,
Megtölteni nehezebb.
Ugye, ugye, Balga Pál,
Ki mit keres, azt talál!

1910/46.